



## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Rev. P. Francisci Josephi à Rodt Capuccini Anterioris Austriæ Provinciæ. Opus ...**

Planctvs Ecclesiæ Et Animæ - Super Caput Primum Lamentationum  
Jeremiæ Prophetæ. Allegorice, Et Moraliter Expositus, & Distributus In  
Discursus LII. Concionatorios Quadragesimales ... ; Scilicet Liber Vitæ, Et  
Excessvs Amoris ...

**Rodt, Franz Joseph von**

**Campoduni, 1680**

Discursus XXXVIII. Anima per peccatu[m] fœdè polluta per pœnitentiã[m]  
recuperat pristinam pulchritudinem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52659)

judicem sententiã condemna- candi, ad suam nos felicissimam  
bitur, ad eorum transeamus so- societatem invitant a ter-  
cietatem in terris, qui ad dex- nũm perfruendam in  
teram, tanquam oves, collo- cœlis, Amen.



DISCURSUS XXXVIII.

Phe.

Facta est Jerusalem, quasi polluta menstruis  
inter eos. Thren. I. v. 17.

DE ANIMA.

Anima per peccatum facta polluta, per pœni-  
tentiam tamen recuperat pristinam pul-  
chritudinem.

Thren. I.  
v. 6.

**D**eploret Propheta fa-  
ctam Jerusalem, sci-  
licet Ecclesiam, vel  
animam (uti Hugo  
exponit) quasi pollutam men-  
struis inter eos, nempe hostes;  
maximè autem anima per defi-  
deria & opera tum carnalia,  
tum sanguinaria (iuxta expo-  
sitionem sancti Hieronymi)  
inò per qualibet peccata mor-  
talia polluitur, maculatur, &  
sordidatur. De qua etiam su-  
perius dictum fuerat: Et egressus  
est à filia Sion omnis decore ejus, nam

anima malis moribus illecta perdidit  
decorem, id est, virtutum ornamen-  
tum, affirmat ordinaria. Est  
enim anima virtutum decore,  
& gratiã Dei ornata, sicut re-  
gina pulcherrima, superans  
omnem naturalem pulchritudi-  
nem Angelorum, & omnium  
creaturarum, per gratiam divi-  
na facta consors naturæ. Hæc  
autem pulchritudo ab anima e-  
greditur, dum in peccatis, quasi  
menstruata polluitur, quæ me-  
ritò turpitudinem suam exe-  
crata, ad Deum Creatorem su-  
um.

Gl. ordi-  
naria.  
Anima  
peccatrice  
amittit  
decorem.

R. Franc. Iosephi Op. IV.

S. s.



Thren. 1.  
v. 11. un gemendo, & supirando ex-  
clamat: *Vide Domine, & conside-  
ra, quoniam facta sum vilis.* Quam  
ergo anima in peccatis polluta  
vilis sit, & dedecorata: per pœ-  
nitentiam tamen pristino resti-  
tuenda decori, & dignitati, bre-  
viter exponam.

II.  
Psal. 44.  
v. 22. Magnus & puritatis, & pul-  
chritudinis amator est Deus, de  
quo testatur Psalter regius; *con-  
cupiscet Rex decorem tuum*, cui  
proinde obviam processuræ  
prudentes virgines ornaverant  
lampades suas. Non minus in  
conservando decore, & com-  
parando ornatu sollicitæ videntur  
esse virgines, & domicellæ  
nostræ modernæ, majorem diei  
partem in adornando capite, di-  
scriminandis capillis, adaptan-  
do mundo muliebri intentæ,  
omnes vultus sui maculas judi-  
ce, ac arbitro speculo exami-  
nantes; sed non hæc illa à divi-  
no sponso, & superno Rege  
desiderata species, & ornatus  
est, quo sepulchra dealbata, ple-  
na ossibus mortuorum ador-  
nantur, sed internam Deus qua-  
rit pulchritudinem, quam licet  
vili contestam sacco, concupi-  
scit. *Omnis gloria eius filie Regis ab  
intus.* Intus in conscientia; in-  
tus in anima. Interna hac pul-  
chritudine (quam divini respi-  
ciunt oculi) per peccatum de-  
structâ, lepra peccati animam  
inficit, & maculat; nam sicut

lepra materialis exterius adha-  
ret cuti, & externis patet ocu-  
lis, ita e contra lepra peccati in-  
terius adhaeret menti, & fœdi-  
tatis maculat animam, quàm le-  
pra materialis corpus; si ergo  
Israëlitis præcepit Deus, *ut e. ci. Num. 5.  
aut de castris omnem leprosum mul-  
to magis de suo & sanctorum  
suorum consortio Deus ejicit  
animam peccatricem, tanquam  
pollutam menstruis, & leprâ in-  
ter eos.* Appositè ad proposi-  
tum nostrum loquitur Doctor  
Seraphicus; *Leprosus.. peccato-  
rem significat, qui coram Deo, An-  
gelis, & omnibus sanctis foetidior,  
& abominabilior est omni leproso; &  
idèd tanquam leprosus de consortio  
sanctorum eycitur in die novissi-  
mo.*

Est lepra malum contagio-  
sum, & sufficiens causa facien-  
di divortii, & separandæ con-  
jugalis cohabitationis, ac tho-  
ri, donec à lepra penitus conjux  
fuerit liberatus, & purificatus.  
Sic & lepra peccati divortium  
facit inter Deum, & animam:  
huic enim meritò se unire per  
gratiam, & charitatem recusat  
Deus, quamdiu contagiosâ &  
fœtenti leprâ infecta est. Sed  
quonam remedio hæc fœtens  
lepra sanatur? pœnitentiæ fon-  
te ac calidis contritionis lacry-  
mis, *pœnitentia languores sanat,*  
*leprosos curat* [affirmat ex S. Au-  
gustino Seraphicus] *pristinam*  
que

Peccator  
Leprosus.S. Bonav.  
serm. 2.  
dom. 1.  
Epiph.Lepra  
causa di-  
vortii.Sanatur  
per pœni-  
tentiam.S. Bonav.  
ibidem.



Plal. 95. v. 6. que animæ restituit pulchritudinem. Unde Psalmista: *Confessio & pulchritudo in conspectu eius.*

S. Aug. hic. Ubi accuratè notat Augustinus; non dixit, *pulchritudo, & confessio, sed confessio, & pulchritudo;* fœdus eras? *confitere, ut sis pulcher;*

Pulchritudo sequitur confessionem, & sequatur pulchritudo. Observat etiam Hugo Card. quòd Judith erat inæstimabilis pulchritudinis, sive [ ut ipsius textus sacri

Judith. 3. v. 7. verbis utar] *erat autem eleganti aspectu nimis, Judith autem interpretatur confessio; confessio enim, & pulchritudo in conspectu eius. Fœdus eras, confitere, ut sis pulcher.*

III. Magna solitudine & expensis solet vanum mulierum genus conquirere secreta remedia conservandæ formæ, eluendis maculis, & rugis; & olim quidem mulieres nitoris studiosissimas nitro uti solitas, asserit

Isidorus, & Athanasius, unde illud Jeremiæ: *Silaveris te nitro, & multiplicaveris tibi herbam Borith, maculata es in iniquitate tuarum, dicit Dominus Deus.* Est Borith herba fullonum qua scilicet ipsi pannorum sordes abluunt, & purgant. Tanta autem animæ peccatricis est fœditas, & sordida deformitas, ut neque nitrum neque herba Borith illam reformare, & diluere valeat, unde aliud nitrum, & herbam fullonum inquirere

necesse est, abluendis iniquitatum nostrarum maculis & sordibus. Et quænam hæc? *Nitrum nostrum, & herba fullonis pœnitentia* S. Hieron. est, respondet S. Hieronymus. hic.

Habebat etiam Synagoga suam nitrum, & herbam Borith, lustrationes scilicet legales, baptismata, & sacrificia, quæ tamen abluendis peccatorum maculis insufficientes erant: pœnitentia autem novi testamenti, Sacramento vel in re, vel in voto conjunctum, nitrum & herba fullonis efficacissima est, omnem abluens deformitatis maculam, & rugam abstergens vetustatis.

O quantam pecuniæ summam deformes quandoque numerarent vetulæ, si egressum à se juventutis nitidæ, decorem renovare possent, & herba fullonum canos tingere capillos, & calvitium revestire. *Decalvare, & tondere super filios delictuarum, dilata calvitium tuum, sicut aquila.* Hæc verba etiam de

conditione humana posse accipi, ex vetustis commentarijs testatur Hieronymus. *O anima humana! ò urbs quondam sanctorum* hic.

*mater, quæ prius eras in paradyso... & habebas spectosissimam comam, nunc quia projecta es de sublimibus, & deducta in Babylonem, & venisti in locum captivitatis, & perdidisti comam tuam. Sicuti olim tondentur mancipia. Per comam* autem





Hugo in  
dic. 16. v.  
19.

autem & crines (quos nutrire solebant Nazarai) gratiam & dona spiritus sancti intelligit cum S. Ilidoro Hugo Card. quam perdit anima, dum in sinu Dalila sensualitatis recumbens obdormit, & rasa decalvatur.

Isa 3. v.  
24.

Quodsi virgo summopere de abrasis capillis, & calvitio erubescit, & summa divina vindicta comminatio fuit, erga reprobas filias Sion: *Et erit pro sua vi odore fetor, & pro zona fucillus, & pro crispante crine calvitium.*

Isa 22. v.  
12.

Et iterum: *Vocabit Dominus Deus exercituum in die illa ad fletum, & ad planctum, & ad calvitium, &c.*

Sicut a  
quila pi-  
los resu-  
mat.

Multo magis coram Deo, & Angelis eius erubescet de calvitio anima humana, dum per peccatum crispante suo crine gratiarum, donorum, & virtutum privata, & denudata comparebit. Quid ergo de hoc ignominioso suo calvitio faciet anima? *Dilata calvitium tuum sicut aquila.* Aquila enim (teste S. Hieronymo) certo tempore amittit pilos, & remanet implumis, sed hoc calvitium, & senectutem calvam innovat, dum reliquis adhuc plumis ad solis radios se elevans, eius calore se accendit, & accensa, in fontem præceps volando, eius se aquis refrigerat & renovat: *Renovabitur, ut aquila, juvenis tua.* Sic anima per peccatum decalvata, sursum se ad solem divinæ iusti-

Psal. 102  
v. 5.

stitiæ agens, divinæ charitatis se radijs accendat, ac pœnitentiæ aquis se refrigerans, renovet calvitium & senectutem suam. *Fœda eras? confitere, ut sis pulchra, & concupiscent Rex decorem tuum.*

Solent in matrimonium reges deponere filias non tam specie, quam generis profapia illustres. Est anima iusta, non tam sponsa, quam Filia Dei: ipsius enim & genus sumus; à Deo igitur & speciem & nobilitatem anima hæreditans, merito digna Filij Dei habetur sponsa. Anima verò peccatrix, uti speciem, ita & Dei perdit filiationem, ut jam non amplius mereatur Deum vocare Patrem. Sed *Pater tuus Amorrhæus; mater tua Cethæa.* Quis ille Amorrhæus? respondet glossa moralis: *Peccato namque nascitur, qui peccatum mortale facit, & in hac generatione diabolus, pater est, qui dicitur Amorrhæus, id est amare loquens, ad peccati mortalis amaritudinem inducendo.* Unde taliter inductis dicitur: *vos ex patre diabolo estis.* Multum de præclara patrum prospicia gloriantur mortales, solentque nobili loco, & parentibus nati, vilibus ortos natalibus superbo supercilio, & quasi ex altiori theatro despiciere, qui tamen peccatis mortalibus infecti & contaminati, majorem se ipsos despiciendi habent.

IV.

Anima peccatrix

Filia dei

Ezechielis v. 3.

Joan. 8. v. 44.

Ignominia summa, diabolus habere patrem.



habent causam, utpote turpissimum, abominabili, & abjectissimo patre nati.

S. Bonav. serm. 2. de nativ. S. Ioan. Bapt.

Oportime insinuat Doctor Seraphicus: Ignominia certe est, si homo natus de parente turpissimo, id est, de cane, vel lupo, quanto magis de diabolo, infernali illo Cerbero, & infami lupo, dominicas oves infestante, toties enim diabolo nascitur (addit præfatus S. Doctor) quoties mortaliter peccat: vos ex patre diabolo estis.

Filij indiget sunt parentum.

Sunt plerumque filii speculorum parentum, horum enim & facies & mores in filiis, tanquam speculis representantur, nam sicut nascendo à parentibus trahunt similitudinem vultus, ita imitando eorum imbibunt mores. Anima peccatrix filia est diaboli, non quòd hic creando sit pater, sed illa imitando filia. Et hinc in filia diaboli, anima peccatrice, tanquam speculo diaboli, hujus canina invidia, & ira, lupina gulositas, & rapacitas representatur, ut vel ex ipsis actibus diabolicis in ea comparentibus, eam diaboli filiam agnoscere liceat. Vos ex patre diabolo estis, & desideria patris vestri vultis facere.

V.

Lud. Blofius in spec. spirit. c. 3.

Sicut autem in moribus, ita etiam in ipsa deformitate, turpissimum patrem diabolum representat peccatrix anima. Testatur quidem Ludov. Blofius, quòd tanta est elegantia, & formo-

sitas an in rationalis, quam peccatorum sordes non deturpant, ut situ eam clarius cernere posses, vix scires præ admiratione, & gaudio ubinam esses. Nihil enim ad Angelorum pulchritudinem inexplicabilem propius accedit, quàm anima rationalis, mediante gratiâ sanctificante, divinâ consors naturæ. Sed tolle ab anima gratiam, detonde capillos donorum, decalva eam virtutibus, peccatorum sordibus & fuligine obducito, & erit imago turpissimi demonis, nigroque simillima patri. Præcipitur autem animæ peccatrici (uti S. Aug. observat tract. 14 in Joann.) ut relinquat antiquum patrem, & dicatur ad eam: Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliviscere populum tuum, & domum patris tui, id est diaboli, cujus, imitando, hætenus fuisti filia, & concupiscet Rex decorem tuum.

Sed quem decorem? non enim nisi turpia, & indecora omnia in anima peccatrice reperiuntur. Notandum hic quòd homo amando puellam, se ipsi copulando, venustiore eam reddere non valet, Deus autem turpissimam, & peccatis obscuratam amando animam, gratiâ suâ, & amoris sui radijs decorare mirabiliter potest.

Id est quando nubem atram (quærit S. Antistes Valentinas) tur-

S s 3

b. dam,

Anima ut currit, ma per peccatum as sinatur diabolo.

S Aug: tract. 14. in Ioan.

Est sicut atram bes.

S. Th. de Viliano- vi Conca. de deli. cat.



b. idam, vlem vaporem à terra subla-  
 rum? quid illa deformius? infundi-  
 tur in ea solaris radius? quid ea pul-  
 chrius? quid illustrius? quid formo-  
 sius? sic omnino, sic & anima, cui  
 illabitur Deus. Quamdiu anima  
 Deo, & Dei gratiâ caret, in-  
 star nubis atræ, & turbidæ, ob-  
 scura, & à ventis vanitatum  
 circumacta, nihil cœleste, &  
 æthereum, sed obscuram Tar-  
 tari scenam refert, deformis,  
 & infernalem spirans horro-  
 rem; at ubi se illi solaris divi-  
 næ gratiæ radius infundit, pulsus  
 mentis tenebris, profligatis ig-  
 norantiæ obscuritatibus, con-  
 sumptis vanitatum, & vitiorum  
 atris vaporibus, illustris, for-  
 mosa, & divinæ consors natu-  
 ræ, divinæ Iustitiæ splendorem  
 participat, *amicta lumine sicut ve-*  
*stimento.*

Plal. 103.  
 v. 2.

VI.

Vestitur  
 lumine

Hugo  
 Card. hic.

S. Aug.  
 hic.

Sed quomodo lumine vesti-  
 ta est anima? per pœnitentiam,  
 & confessionem. Confessionem,  
 & decorem induisti; id est, illum, qui  
 se per confessionem lavat, & decorat,  
 tu intras in eum per gratiam, & fa-  
 cis, eum, quasi vestem tuam, expo-  
 nit Hugo. Et nota, quòd primò  
 dicit confessionem, & post addit deco-  
 rem (ait idem Expōitor) quia  
 confessio animam decorat. Quod  
 emphaticè confirmat S. Augu-  
 stinus: Anima decorata esse non potest,  
 nisi confessa fuerit scditatem: tunc  
 audiet; quæ est ista quæ ascendit de-  
 albata, id est, illuminata? *fustis e-*

nim aliquando tenebræ, nunc autem  
 lux in Domino. Dicitur ergo de te; Ephes. 6.  
 quæ est ista, quæ ascendit dealbata, 5. v. 1.  
 tam pulchra; tam luminosa, tam si-  
 ne macula, & ruga? nonne ista, quæ  
 immunda erat in omni cupiditate,  
 desiderioque carnali? nonne ista, quæ Per pœni-  
 iacebat in cæno iniquitatum? in tentiam,  
 hanc ergo per gratiam intravit & grati-  
 Deus, & fecit eam quasi vestem am.  
 suam, amictam lumine sicut ve-  
 stimento.

Si persona nobilis & deco- Vestis de-  
 ra, splendidam, auro & argen- decorum  
 to intextam induat vestem, ista per personam.  
 ab omni macula & scissura im-  
 munem conservare studet, sic-  
 que non tam persona à veste  
 decorem, quàm vestimentum  
 à persona dignitatem, formam,  
 & conservationem accipit: ve-  
 stimenta enim sine persona,  
 sunt sicut exuvia mortui ani-  
 malis, at homo licet venustus,  
 sine vestimenti decore, pecus  
 apparet excoriatum. Sic ani- Et per se-  
 ma quantumvis in creatione sua na vesti-  
 nobilis, & ad imaginem Dei  
 facta, tamen Deo suo vacua,  
 cadaver apparet excoriatum ani-  
 malis. quare induat oportet ve-  
 stem gratiæ, amicta lumine, si-  
 cut vestimento. Quin inò in- Demo-  
 trat in animam Deus per graci- tratur in  
 am, & facit eam vestem suam. animam.  
 Hac veste quasi gloriatur Deus,  
 illamque sine maculâ conserva-  
 tam, toti aula cœlesti ostentat,  
 quod si vero anima; vestis Dei  
 sui



sui esse recuset, eumque à se expellat, in illam intrat infernalis spiritus, niger iste tartareus Carbonarius cum veste hac per omnes fuliginosos officinarum suarum angulos circumvolvitur, cum hac veste in cœno instar porci volutatur; unde vestis hæc, sponsi cœlestis, nuptialis, polluta maculis, lacerata vitijs, infecta fœtoribus, adusta concupiscentijs, denigrata infamiae carbonibus, facta est vilis, dum egressa est ab ea omnis decor eius: fœtorum, & deformitatem induisti, amictus turpitudine sicut vestimento, dum vestimentum factus es diaboli, donec eum per confessionem rursus expellas.

VII. Videtur tamen loco præcitato Hugo Card. innuere, quod nos per gratiam non tam sumus vestimentum Christi, quàm Christus vestimentum nostrum, dum illud Apostoli allegat: *quicumque baptizati estis, Christum induistis.* Anima enim iusta induit quasi Christum, dum ejus induit virtutes; Christum induistis, id est, conformes ei facti estis, quod est nobis honor, & contra æstus protectio, glossatur ordinaria: *quod autem Christus indumentum sit, alibi Apostolus aperit, dicens: induimini Dominum nostrum Iesum Christum.* Fideles, qui taliter Christum induunt, & ejus conformantur virtutibus, hac veste candida &

immaculata verè Christum representant, verèque Christiani merentur vocari; & sicut unus, alterius indutus veste, ipsius similitudinem subinde perfectè representat, & vix ab isto discernatur primo aspectu, sic Christianus Christum indutus, alterum mundo referre Christum videtur.

Econtra homo, qui Christum, ejusque vitam & virtutes eximit, vitia autem, & mores demonum induit, t. lis ipsum induisse dæmonem procul dubio censendus est, conformis ei factus, quod utique magna est ignominia nota. Circuit ergo peccator in hoc mundi theatro, tanquam personatus diabolus, personam ejus, & gestus representans, fulgurant oculi, spumant ora, strident dentes, venenum blasphemiarum, & obtrectationum spirat lingua, cædes minantur manus, currunt pedes, ad effundendum sanguinem, jecur exeditur invidia, cor ardet concupiscentijs, fœtore, cœno, & infernalibus circumvolvitur carbonibus. Quid aliud anima hæc diabolum induta, quàm spiritum infernalem representat, quem incarnatum diabolum meritò plus horrent homines, quàm ipsos dæmones infernales, saltem signo sanctæ Crucis facile fugandos. O anima peccatrix, polluta

Item diabolus

Tanquam vestem in cœno volutatur

Galat. c. 3. v. 27.

Rom. 13. v. 14.

Iusti induunt Christum.

Iniusti dæmonum induunt

Eum modis reprobis representant



luta menstruis & facta vilis, quò tandem delapsa es? quò demum tua te traxit infamia? ut ab imagine Dei, ad similitudinem demonum devoluta, exueris Christum, induta diabolo sicut vestimento, conformis ipsi facta per malitiam!

## VIII.

*Damone inflexibilis.*

In uno tamen principaliter à damone discrepat peccatrix anima, quod ille in malo sit inflexibilis, anima verò adhuc flexibilis, & convertibilis. De Angelo speciosissimo factus est Lucifer, demon horribilis, non autem ex damone amplius evadere potest Angelus amabilis, & formosus, cum penitus à divina miseratione rejectus, & abiectus, omnique gratiæ auxilio destitutus, in malo omnino sit obstinatus, & inflexibilis, neque à Deo ad pœnitentiam vocetur, indignus venià, qui ex mero elationis spiritu contra Deum insurgens, nullo seductus tentatore, sed propriâ tantum stimulantem malitiâ peccavit. Sed quoniam homo, vas luteum, & fragilissimam, sibi met ipsi gravis, varijs obruitur passionibus, & innatâ intricatus cæcitate, à potentissimis insuper oppugnatur hostibus, hinc est, quod ei viam ad veniam, & pœnitentiam non tantum non interclusit Deus, sed etiam illum affectuosissimè ad pœnitenti-

*Homo convertibilis.*

*Ob fragilitatem, & tentationem.*

am, & veniam vocat, & allicit, licet in peccatis turpissimè fuerit pollutus.

Clamat Deus post animam peccatricem per Jeremiam prophetam. *Frons mulieris peccatricis facta est tibi; noluit erubescere, Amorrhæum diabolum scilicet, habere sponsum, & patrem tuum; Ergo saltem amodo voca me pater meus, Dux virginatis meæ tu es.* Quis sponsam apostatricem sponsam suam, quis pater immorigerum, & fugitivum filium tam affectuosè vocat? *Quandò ergo Deus est clementior, (infert S. Hieronymus) qui salutem viam post fornicationem ostendit, tantò miserior peccator, qui post tot, & tanta vulnera non vult recipere sanitatem, quam tamen ita benigne offert medicus.*

Quòd Apostata Angelus ad Deum suum non revertatur, mirum non est, cum illum Deus nec vocet, nec medicinam gratiæ sanatiæ conferat, unde concludit Seraphicus, maiorem esse peccatoris obstinati, quam demonis perversionem, & malitiam. Nam ille *perstat in malitia Deo reprobante, ego curro à Deo, misericorditer revocante; ille contra non requirentem se, ego contra morientem pro me.* Si ergo non vis damone obstinator haberi, convertere ad Dominum Deum tuum, *ergo saltem voca me, pater meus, dux virginatis meæ tu es.*

Sed



IX.

Sed quomodo ducem virginitatis suae anima vocare Deum potest, quae toties in peccatis polluta, frontem mulieris meretricis contraxit? si meretrix, quomodo ducem, & custodem virginitatis invocat Deum? nempe, homo cum uxorem accipit, de virgine facit mulierem, hoc est non virginem; Deus meretricibus copulatus, eas mutat in virgines, uti testatur Hieronymus.

S. Hieron. in Oseea 2.

Quomodo Deus meretrix virgines facit.

Virginitas anima & corporis.

S. Greg. apud Cornel. in Basilic. c. 4. v. 28.

Virginitas virtus.

Sed hinc nova rursus exurgit difficultas, quomodo virginitatis irreparabile damnum, reparare Deus possit? non enim esse potest, ut eadem, quae semel corrupta est, simul non corrupta, possit esse.

Pro dubio hoc resolvendo, supponendum est ex S. Augustino, duplicem esse virginitatem, corporis scilicet & animae. Puritas & virginitas animae per poenitentiam reparari omnino potest, & in hoc sensu, Deus meretricibus copulatus, eas rursus virgines facit. Virginitas autem corporis corrupta, reparari amplius non potest, ita tamen per poenitentiam suppleri, ut (teste S. Gregorio) plerumque gratior sit Deo, fervens post culpam vita, quam securitate torpens innocentia. Est enim virginitas corporis instar vasis splendidi quidam, sed Crystallini, & vitrei,

P. Franc. Iosephi Op. IV.

quod semel ruptum, & corruptum redintegrari non valet, licet rupti vasis fragmenta ardenti fornaci injecta, & violento ignis ardore liquefacta, in novum & priore splendidius vas constari possint. Sic rupta etiam, & corrupta virginitas animae, in ardenti poenitentiae fornace conflata in purum & splendidissimum electionis vas evadere potest, uti in poenitente Magdalena apparuit, de qua

Rupta, irreparabilis.

S. August.

Augustinus: dum Magdalena retro agnum stat, virginum locum occupat; ea enim poenitentiae vis est, ut cum virginibus locum teneat.

Poenitentia cum virginibus locum habet.

Quae cum ita sint, o anima peccatrix, vitijs polluta, & corrupta, voca Deum ducem virginitatis tuae, & frontem meretricis depone; & quae Amorrhæum, daemonem, habuisti patrem, Deum tuum Patrem invoca: Ergo saltem amodo voca me, Pater meus tu es. Saltem amodo, quasi diceret (uti Hugo observat) satis peccasti, modo quiesce. Exue daemonem, & indue Christum, & eris amicta lumine sicut vestimento: obliviscere populum tuum, & domum patris tui diaboli, & concupiscet rex speciem tuam, in ejus ergo occursum te adorna, lava te nitro, & herbam fullonis poenitentiae, lavamini, mundi estote o virgines squalidae. Orate

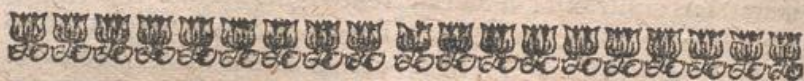
Hugo Card. hic.

T t

nare



Thren. 2. 9. 12. nare sicut sponsa, Jerusalem, anima sedes Dei, & eris urbs perfecta decoris, & gaudium universae terrae, & anima; Jerusalem, Jerusalem, convertere ad Dominum Deum tuum, Amen.



## DISCURSVS XXXIX.

Sade.

Justus es Domine, quia os ejus ad iracundiam provocavi. *Thr. 1. v. 18.*

## DE ECCLESIA.

*Os Domini (Prædicatores, veritatem annuntiantes) mundus persequitur.*

**O**mnibus quidem animalibus Deus os dedit, per quod non solum cibum, & alimentum sumere, sed etiam vocem qualem qualem edere possent, exceptis piscibus, qui muti omnino in aquarum abyssis profundantur. Homini verò non tantum os ad comedendum, & incultâ voce clamandum, sed etiam ad, voce articulatâ, loquendum dedit, quo unus alteri non tantum animi sui sensa aperire, sed etiam sanas doctrinas, & salutaria monita communicare valeret. Quod ergo est os in corpore humano, hoc sunt Prædicatores in corpore mystico Ecclesie; unde illud Jeremias: *si separaveris preciosum à sereno. 17. vili, id est (ait Lyranus) Animas v. 19. pretioso Christi sanguine redemptas à vilitate peccati per tuam doctrinam, vel (ut Hugo loquitur) per prædicationem, quasi os meum eris, quia in te, vel per te loquor, & secreta mea revelo, quod magnum est, ait idem Expolitor.*

*Solus homo, os habet ad loquendum*

*Os Domini, sunt prædicatores.*

Gemens igitur fatetur Jerusalem, & Synagoga afflicta, quod justo Dei judicio tam acerbis